

slag, og som jeg kom frem med for henvend en Maaned siden; men selve Andragendet om Indfødsret fra Vedkommende til Ministeriet er indkommet langt tidligere og ikke for en 3 Uger siden; thi, havde det været Tilfældet, saa vilde jeg ganske vist have sagt: Nu er det saa siddigt, at det ikke nytter at begynde derpaa. Men det var allerede i Begyndelsen af November Maaned, at han henvendte sig til mig, og jeg troer virkelig, at jeg vilde have tilsidefat min skyldige Agtelse for Thinget, for mine Bølgere og mine øvrige Medborgere, og søget min Pligt, om jeg ikke havde troet at burde hjælpe ham tilrette med det.

Formanden: Det omtalte Andragende er indgivet til mig den 16de Januar.

Mourier: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at, hvis det skulde være Grund nok til at antage Sagen, at man er kommen for siddigt, fordi man ikke har vidst Besked med, hvorledes man skulde forholde sig, saa vilde vi i dette Slags Sager vistnok i Almindelighed kunne vente en rig Efterlát (Hør!).

Lehmann: Det kan naturligviis ikke paaligge mig at forsvare det forrige Botum, som her er blevet afgivet, og det fremgaaer ogsaa af mine Uttringer, at jeg anseer det for urigtigt; men desuagtet troer jeg dog, at...

Formanden: Jeg troer ikke, man bør bedømme et Botum, der er afgivet af Thinget.

Lehmann: Det var kun sammenlignelsesviis, at jeg vilde gjøre opmærksom paa, at det endnu, hvis det foreliggende Lovforslag nægtes Fremme, staaer til Thinget at betegne det foregaaende Botum som en Undtagelse, begrundet paa ganske særegne Omstændigheder, hvorimod det er aldeles soleklart, at, hvis dette Lovforslag fremmes, da vil ikke blot den næstsidste ærede Taler, men rimeligviis mangfoldige Andre være i aldeles lignende Tilfælde, og saa have vi virkelig etableret den Praxis, at Bølgere fra enhver Valgfreds igjennem de valgte Rigsdagsmænd, med Haab om et gunstigt Udfald, kunne indlevere Anmodninger om Indfødsret, hvorved vi ville faae en Uendelighed af SmaaLove med en Uendelighed af Smaaattester, hvilket jeg vilde finde overordentlig beklageligt, og som jeg derfor yder-

ligere vil fraraade Thinget at give Anledning til.

Schæring: Jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at, hvad her voteres, ikke kan afgive nogen Regel for, hvad en Rigsdagsmand skal gjøre eller undlade. Jeg har sagt Nei til Flere, som have bragt mig Andragender af denne Art, og hvilket Botum her end falder, saa bliver jeg dog ved at sige Nei. Enhver bør i denne Art Sager handle efter sin egen Overbeviisning, og ikke fatte Beslutninger efter de Voteringer, som falde her. Den, som for 3 Uger siden ikke vilde det, han kan ikke efter min Mening ville det mere imorgen end for 3 Uger siden. Derimod kan han ville det mindre imorgen, hvilket Botum her end falder. Det vilde, forekommer det mig, være en Svagthed at rette sin egen Bestemmelsesgrund efter det Botum, her falder.

Ostermann: Jeg synes dog, at det er aldeles klart, at dersom jeg seer, at Thinget har en anden Anskuelse i denne Sag end den, jeg har med Hensyn til, hvad Forretningsgangen fordrer, at jeg da naturligviis vil lade mig paavirke af Thingets Majoritet og bøje mig derfor. For 3 Uger siden ansaae jeg det nemlig ikke for rigtigt, om man indbragte et saadant Forslag; seer jeg nu, at Thingets Majoritet finder, at det er rigtigt, saa seer jeg ikke, hvorfor jeg skulde nægte vedkommende Mand denne Tjeneste.

J. Knudsen: Jeg troer, at der var nogle Udtryk i den ærede Forslagsstillers Udtalelse, som trænge til Gjendrivelse. Han sagde, at det var en Pligt, der paalaa ham imod hans Bølgere, og en Agtelse, han skyldte sine Medborgere, at fremkomme med dette Forslag om Indfødsrets Meddelelse, som nu er under Behandling. Han sagde dette i Modsetning til den Udtalelse, som fandt Sted fra den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg (Ostermann). Jeg troer ikke, at det saa aldeles er rigtigt af den ærede Rigsdagsmand at udtrykke sig saaledes. Jeg for mit Vedkommende har modtaget 2 Andragender i samme Retning, nemlig angaaende Indfødsret; men jeg har ikke dristet mig til eller troet at burde forelægge Thinget et Forslag i saa Henseende; jeg formener, at jeg kan have ligesaa stor